

[Flygaard]

flere af tilfældene, burde være en statsopgave at løse de foreliggende problemer.

Og så vil jeg gerne endelig til slut gøre en enkelt bemærkning til hr. Glistrup vedrørende de tal, der blev nævnt nu.

Når der med hensyn til offentlige udgifter – og jeg er da enig med hr. Glistrup i, at man skal anvende runde tal – blev sagt 200 mia kr. – det blev ganske vist sagt på en anden måde – vil jeg alligevel sige, at hvis man slår op i den økonomiske årsoversigt her for februar 1979, er vi selv i 1979 kun nået til samlede offentlige indtægter, både i kommunal og statslig regie, på 155 mia kr., og ved en fælles indsats vil det måske være muligt, at der kommer til at gå et stykke tid, inden vi når de 200 mia kr., eller har hr. Glistrup på forhånd opgivet det?

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Glistrup opfattede min facon som skolemesteragtig, og det er jeg naturligvis ked af, dels bryder jeg mig ikke om den form, dels ville jeg også vide, at det ikke havde særlig virkning over for hr. Glistrup, hvis jeg forsøgte at bruge den, så det har været forkert opfattet.

Men når hr. Glistrup taler om, at det er pressionsgrupper, der først og fremmest har mulighed for at gøre brug af den kasse, som altså administreres under den kommunale momsfond, er det forkert. Sandheden er jo, at der omkring de store opgaver: den kommunale højskole og Kommunekemi, er foregået en meget omfattende debat, og der er en kommunalmand fra hver eneste kommune, der har deltaget i den debat. Jeg har selv deltaget i den og overværet den adskillige gange gennem de sidste 5–6 år. Der har været engagement omkring disse sager ude i de enkelte kommuner, og der er ingenlunde tale om, at nogle pressionsgrupper gør brug af de midler, der er i den kommunale momsfond.

Thorndahl (FP):

Der er sågar blevet brugt betegnelsen *asocial* i relation til dette lovforslag, og i den anledning vil jeg da godt lige gøre opmærksom på de statslige tilskud, der i dag tilflyder kommunerne.

Dette lovforslag drejer sig om et beløb i størrelsesordenen 42 mill. kr., og af Kommunernes Landsforenings beretning – som jeg

går ud fra at indenrigsministeren er bekendt med – fremgår, at bloktilskuddene for 1978 var budgetteret til 15.314 mill. kr. og de statslige refusioner til amter og primærkommuner var budgetteret til 32.100 mill. kr., i alt 47.414 mill. kr. Over for dette taler vi altså om 42 mill. kr. i denne kommunale momsfond, og det udgør ca. 0,9 promille af det beløb, vi taler om i dag. Det er et udsving, der overhovedet ikke vil kunne registreres på de kommunale udskrivningsprocenter, det er kun i størrelsesordenen $\frac{1}{10}$ af udskrivningsprocenterne, når vi taler om de 42 mill. kr. Og det er da også økonomisk for kommunerne fuldkommen ligegyldigt, om man fjerner de 42 mill. kr. eller ikke fjerner dem. Ville man bevare de aktiviteter og finansiere dem fra statens side, så kunne man bekvemt gøre det ved at justere bloktilskuddene den anelse, det drejer sig om.

I anledning af hr. Erenbjergs bemærkning på vegne af socialdemokratiet er der måske grund til at erindre indenrigsministeren og socialdemokratiets ordfører om, at regeringen i begyndelsen af september måned gennemførte nogle betydelige reduktioner af bloktilskuddene. Der var tale om reduktioner, der indebar ændringer af de gennemsnitlige udskrivningsprocenter for 1979 på 0,2 pct. og i 1980 på det dobbelte, 0,4 pct. Det er beløb, der i 1980 i størrelsesordenen knap 1 mia kr. bliver forskudt fra den progressive statskat til den proportionale kommuneskat og dermed øger den samlede proportionale beskatning her i landet, og det er en forskydning, der er en snes gange større end det, vi taler om her i dag.

Så vidt jeg erindrer, brugte hr. Erenbjerg ikke, da vi diskuterede bloktilskuddene her i folketinget i september måned, betegnelsen »asocial« om denne voldsomme forskydning i forhold til det, vi taler om i dag. I september var socialdemokratiet og hr. Erenbjerg i helt afgørende modstrid med de synspunkter, hr. Erenbjerg på socialdemokratiets vegne har forfægtet her i dag, og denne voldsomme inkonsekvens er blot endnu et klart eksempel på den særlige og – det må man indrømme – avancerede socialdemokratiske logik.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg føler ikke større behov for at forlænge debatten, synspunkterne synes ret klare. Men